

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Τὴν 21 Ἰουλίου π. ἔ. 1952 δμάς Σερραίων ἐπιστημόνων, καθηγητῶν Πανεπιστημίου, Ἀνωτάτων Σχολῶν καὶ ἄλλων διανοουμένων ἐκ τῶν διαβιούντων ἐν Ἀθήναις, συνέπηξαν Σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «**Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρεία Σερρῶν-Μελενίκου**» τὸ ὁποῖον ἀναγνωρισθὲν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 12751)52 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, κατεχωρήθη εἰς τὸ οἰκεῖον βιβλίον, τὴν 17 Φεβρουαρίου ἔ. ἔ. ὑπ' αὐξ. ἀριθμὸν 7244.

Κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 2ῳ τοῦ ἐγκριθέντος Καταστατικοῦ τῆς Ἑταιρείας, σκοπὸς αὐτῆς εἶναι ἡ περισυλλογὴ καὶ διάσωσης τοῦ Ἱστορικοῦ, Ἀρχαιολογικοῦ καὶ γλωσσικοῦ ὑλικοῦ, ἡ μελέτη τῆς Λαϊκῆς τέχνης, τῶν κοινωνικῶν καὶ λοιπῶν ἐκδηλώσεων τοῦ παρελθόντος, ὡς καὶ ἡ περισυλλογὴ καὶ διατήρησις τῶν παλαιῶν ἐθίμων καὶ παραδόσεων, τῆς περιοχῆς ἐκείνης τῆς Μακεδονικῆς χώρας, ἡ ὁποία ἀπήρτιζε κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Τουρκοκρατίας Διοικητικῶς, τὸ διαμέρισμα (Σαντζάκιον) τῶν Σερρῶν μετὰ τῶν Καζάδων αὐτοῦ, ἤτοι Σερρῶν, Νιγρίτης, Ζίχνης, Σιδηροκάστρου, Πετριτίου, Μελενίκου, Νευροκοπίου καὶ Ρασλοκίου.

Καὶ εἶναι μὲν ἀληθὲς ὅτι καὶ προηγουμένως ἐξεδηλώθη ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἱστορικὴν ἔρευναν τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν Πατρίδος, καὶ ἐδημοσιεύθησαν κατὰ καιροὺς μελέται ἐκλεκτῶν συγγραφέων, πλὴν ὅμως ἡ κατὰ πάντα ἐξιέπαινος αὕτη προσπάθεια μεμονωμένων ἀτόμων, δὲν ἦτο οὔτε εἶναι δυνατὸν νὰ καλύψῃ τὸ τεράστιον ἱστορικὸν πεδῖον τῶν παντοίων πιυχῶν τοῦ βίου τῶν προγόνων μας, λόγῳ ἐλλείψεως χρόνου καὶ ἰδιαιτέρως, λόγῳ ἐλλείψεως τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων, αἱ ὁποῖαι ἀπαιτοῦνται διὰ μίαν εὐρείαν καὶ θετικὴν προσπάθειαν.

Πλουσία πνευματικὴ κληρονομία τοῦ παρελθόντος, ἐναπόκειται ἀνερευνήτος καὶ ἀμελέτητος εἰς τὰς βιβλιοθήκας.

Θησανροὶ καλλιτεχνικοὶ, τοὺς ὁποίους ἐπὶ αἰῶνας στοργικῶς διεφύλαξεν ἡ Σερραϊκὴ γῆ καὶ ἀπέδωκεν εἰς ἡμᾶς καὶ πάλιν, κατὰ κεινται εἰς ὑγρὰ καὶ εὐρωτιῶντα ὑπόγεια, περιφρονημένα καὶ ἐκτιθέμενα ἀλογίστως, εἰς τὴν ἀδυσώπητον φθορὰν τῶν στοιχείων τῆς φύ-

σεως. Κτίρια καὶ μνημεῖα μὲ τὴν σφραγίδα ἱστορικῶν ἐποχῶν, ἐγκαταλείπονται φθίνοντα καὶ ἀχρησιμοποίητα.

Ἴσως οἱ δύσκολοι καιροί, τοὺς ὁποίους διῆλθεν ἡ ἰδιαιτέρα πατρίς μας, νὰ μὴ ἐπέτρεψαν εἰς τοὺς ἀρμοδίους, ὅπως στρέψουν τὴν προσοχὴν των περὶ τὰ τοιαῦτα. Ἦδη ὅμως πᾶσα ὀλιγωρία καὶ ἀδιαφορία, πρέπει νὰ χαρακτηρισθῇ τὸ ὀλιγώτερον ἐγκληματική.

Ἡ σύστασις ὄθεν τῆς Ἑταιρίας μας, ἔρχεται νὰ πληρώσῃ μίαν ἐπιτακτικὴν καὶ ἄμεσον ἀνάγκην, ἵνα μὲ τὸ κῦρος καὶ τὰς δυνατότητας, τὰς ὁποίας θὰ διαθέσῃ σὺν τῷ χρόνῳ, ἐνδιαφερθῇ περὶ πάντων τούτων, καὶ ἀποτρέψῃ τὰ ἀνεπανόρθωτα.

Πλὴν τῶν ἄλλων μέσων, τὰ ὁποῖα θέλει χρησιμοποιήσῃ ἡ «Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρία Σερρῶν—Μελενίκου» πρὸς πραγμάτωσιν τῶν σκοπῶν καὶ τῶν ἐπιδιώξεων της, ἤχθη εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως ἐκδώσῃ καὶ σύγγραμμα περιοδικόν, ὑπὸ τὸν τίτλον «**Σερραϊκὰ Χρονικά**», εὐγενῶς ἐκχωρηθέντα παρὰ τοῦ Ἑταίρου καὶ Γενικοῦ Γραμματέως τῆς Ἑταιρίας, κ. Πέτρου Πέννα, δεδομένου ὅτι οἱ σκοποὶ τοὺς ὁποίους ἔταξεν ἐκεῖνος διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ πρώτου τεύχους, συμπίπτουσιν καὶ ἀνταποκρίνονται ἀπολύτως πρὸς τοὺς σκοποὺς καὶ τὰς ἐπιδιώξεις τῆς Ἑταιρίας.

Εἰς τὰς σελίδας τῶν «Σερραϊκῶν Χρονικῶν» ἡ Ἑταιρία Ἡμῶν φιλοδοξεῖ νὰ συγκεντρώσῃ πᾶν γραπτὸν μνημεῖον καὶ πᾶσαν σχετικὴν μελέτην, ὥστε ταῦτα νὰ καταστῶσιν θετικὴ καὶ προσιτὴ πηγὴ διὰ πάντα φιλόστορα καὶ φιλόμουσον μελετητὴν.

Ἡ ὅλη ἐπιμέλεια τῆς ἐκδόσεως τοῦ Περιοδικοῦ τούτου συγγράμματος, ὡς καὶ ἡ ἐπιλογή καὶ κατὰξίς τῆς ὕλης, ἀνετέθη εἰς ἐπιτροπὴν ἀπαρτιζομένην ἐκ τῆς Ἀντιπροέδρου κ. Λιλίκας Χρηστομάνου Καλίνσκη, τοῦ Γεν. Γραμματέως κ. Πέτρου Πέννα καὶ τοῦ Ταμίου κ. Ν. Πέτροβιτς.

Ἡ Ἱστορικὴ καὶ Λαογραφικὴ Ἑταιρία Σερρῶν—Μελενίκου, ἐλπίζει ὅτι μὲ τὴν ἠθικὴν καὶ ὕλικὴν συνδρομὴν ἀπάντων τῶν ἐν τῷ Νομῷ Σερρῶν, ὅσον καὶ τῶν ἐν Ἀθήναις, Θεσσαλονίκῃ καὶ ἄλλοις Σερραϊκῶν καὶ Μελενικίων, θέλει καταστῆ ὄργανισμὸς μὲ ἐπαρκῆ πνευματικά, ἠθικὰ καὶ ὕλικὰ κεφάλαια, ἀνάλογος ἄλλων δημοιδῶν τοιούτων πνευματικῶν Σωματείων, ὥστε νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀνταποκριθῇ πλήρως εἰς τοὺς ὠραίους, μεγάλους καὶ Ἐθνικούς της σκοποὺς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 11 Μαΐου 1953

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑταιρίας
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΙΜΩΝΙΑΗΣ